

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-10895/2017-ERU
Č. j. 10895-15/2017-ERU

V Ostravě dne 30. května 2018

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení sp. zn. OSR-10895/2017-ERU zahájeném dne 20. října 2017 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) ve smyslu ust. § 78 zákona č. 250/2016 Sb. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), s obviněným z přestupku, společnosti **T E R M O Frýdlant n.O. s.r.o.**, se sídlem Hamernická 233, Frýdlant, 739 11 Frýdlant nad Ostravicí, IČO: 64087662, ve věci podezření ze spáchání 2 přestupků podle ust. § 91 odst. 1 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2017 (dále jen energetický zákon), rozhodl v souladu s ust. § 148 odst. 1 písm. b) správního řádu

takto:

- I. Obviněný z přestupku, společnost **T E R M O Frýdlant n.O. s.r.o.**, se sídlem Hamernická 233, Frýdlant, 739 11 Frýdlant nad Ostravicí, IČO: 64087662 (dále jen „účastník řízení“), se uznává vinným ze spáchání **2 přestupků podle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona**, kterých se dopustil tím, že v rozporu s ust. § 9 odst. 1 téhož zákona
 - A. jakožto držitel licence na výrobu tepelné energie č. 310101737 v období od 2. ledna 2016 do 3. září 2017 neoznámil změny podmínek pro udělení licence podle ust. § 5 energetického zákona a všechny změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence podle ust. § 7 téhož zákona, nepředložil o nich doklady a nepožádal o změnu rozhodnutí o udělení licence na výrobu tepelné energie č. 310101737, ačkoliv nejpozději od 1. ledna 2016 rozšířil počet provozoven, uvedených na citované licenci, o provozovnu č. [REDAKCE], „[REDAKCE]“, umístěnou na adrese [REDAKCE], [REDAKCE], původně provozovanou na základě koncesovaného oprávnění „Výroba tepelné energie a rozvod tepelné energie, nepodléhající licenci realizovaná ze zdrojů tepelné energie s instalovaným výkonem jednoho zdroje nad 50 kW“, z níž je mimo jiné vyrobená tepelná energie dodávána do odběrných míst přímo ze zdroje, a to celkem do 9 odběrných míst 4 odběratelům tepelné energie,
 - B. jakožto držitel licence na rozvod tepelné energie č. 320101728 nejpozději dne 30. dubna 2017 neoznámil v rámci regulačních výkazů Energetickému regulačnímu

úřadu souhrnné změny jím provozovaných energetických zařízení za uplynulý kalendářní rok u nově vybudovaných energetických zařízení, ačkoliv nejpozději od 1. ledna 2016 rozšířil počet vymezených území, uvedených na citované licenci, o vymezené území zahrnující rozvodné tepelné zařízení vztahující se k provozovně č. [REDAKCE] „[REDAKCE]“, umístěnou na adrese [REDAKCE], [REDAKCE] původně provozovanou na základě koncesovaného oprávnění „Výroba tepelné energie a rozvod tepelné energie, nepodléhající licenci realizovaná ze zdrojů tepelné energie s instalovaným výkonem jednoho zdroje nad 50 kW“, z níž je vyrobená tepelná energie distribuována do odběrných míst rozvodným tepelným zařízením (teplovodní potrubí tzv. čtyřtrubka), a to celkem do 9 odběrných míst 4 odběratelům tepelné energie

- II. Dle ust. § 91 odst. 14 písm. c) energetického zákona se účastníkovi řízení za spáchání 2 přestupků dle ust. § 91 odst. 1 písm. b) téhož zákona, ukládá **úhrnná pokuta ve výši 15 000 Kč** (slovy: patnáct tisíc korun českých), která je splatná dle ust. § 46 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 16318.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 20. října 2017 Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) zahájil ve smyslu ust. § 78 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s ust. § 46 správního řádu doručením Oznámení o zahájení správního řízení z téhož dne, č. j. 10895-4/2017-ERU, správní řízení z moci úřední s účastníkem řízení ve věci podezření ze spáchání 2 přestupků podle ust. § 91 odst. 1 písm. a) energetického zákona, ve znění účinném do 30. června 2017 a dále ze spáchání 2 přestupků podle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, ve znění účinném do 5. června 2017.

Správní řízení bylo ve věci podezření ze spáchání:

- 2 přestupků podle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017, zahájeno na základě výsledků kontroly sp. zn. 07922/2017-ERU, zahájené podle ust. § 12 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), v tehdy účinném znění, jejímž předmětem bylo dodržování povinností vyplývajících z ust. § 3 odst. 3 energetického zákona
- 2 přestupků podle ust. § 91 odst. 1 písm. a) energetického zákona ve znění účinném do 30. června 2017, zahájeno na základě vlastních zjištění Úřadu, sp. zn. 10883/2017-ERU, pro porušení povinností vyplývajících z ust. § 6 odst. 6 energetického zákona ve znění účinném do 30. června 2017.

Podle ust. § 148 odst. 1 písm. b) správního řádu, jestliže to umožňuje povaha věci a jestliže je to účelné, může správní orgán vydat rozhodnutí v části věci, jímž zpravidla rozhodne o právních poměrech jen některých účastníků nebo rozhodne jen o některých právech nebo povinnostech, o kterých se v řízení rozhoduje.

Dne 15. února 2018 bylo účastníku řízení v souladu s ust. § 148 odst. 1 písm. b) správního řádu, doručeno rozhodnutí v části věci z téhož dne, č. j. 10895-11/2017-ERU, kterým Úřad uznal účastníka řízení vinným ze spáchání 2 přestupků dle ust. § 91 odst. 1 písm. a) energetického zákona, kterých se měl dopustit tím, že v rozporu s ust. § 6 odst. 6 téhož zákona

- A. jakožto držitel licence na výrobu tepelné energie č. 310101737 nenavrhл ve vztahu k této licenci v období od 1. července 2017 do 7. srpna 2017 nového odpovědného zástupce, když původní odpovědný zástupce (██████████) ukončil svou činnost ke dni 15. června 2017,
- B. jakožto držitel licence na rozvod tepelné energie č. 320101728 nenavrhл ve vztahu k této licenci v období od 1. července 2017 do 7. srpna 2017 nového odpovědného zástupce, když původní odpovědný zástupce (██████████) ukončil svou činnost ke dni 15. června 2017.

Správní orgán v souladu s ust. § 43 odst. 2 zákona o odpovědnosti za škodu, v rámci rozhodnutí č. j. 10859-11/17-ERU upustil od uložení správního trestu a dále uložil účastníku řízení v souladu s ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělků které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení ve znění pozdějších předpisů, povinnost uhradit náklady řízení ve výši paušální částky ve výši 1 000 Kč. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 3. března 2018.

V souladu s ust. § 148 odst. 2 správního řádu, z něž vyplývá, že po právní moci rozhodnutí v části věci správní orgán vydá rozhodnutí, kterým rozhodne o zbytku věci, se správní orgán dále zabývá pouze skutky popsány v Oznámení o zahájení správního řízení v odst. 2, č. j. 10895-4/2017-ERU ze dne 20. října 2017, tj. podezření ze spáchání 2 přestupků dle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona.

II. Kontrolní zjištění

Kontrola byla zahájena dne 26. července 2017 na základě doručení Oznámení o zahájení kontroly č. j. 07922-1/2017-ERU z téhož dne.

V průběhu kontroly shromáždil kontrolní orgán podklady pro zjištění stavu věci v souladu s ust. § 3 správního řádu, na základě kterých vyhotovil dne 24. srpna 2017 Protokol o kontrole č. ██████████, č. j. 07922-9/2017-ERU (dále jen „protokol o kontrole“).

V závěru protokolu bylo zejména uvedeno, že účastník řízení nedodržel povinnosti jemu dané ust. § 3 odst. 3 energetického zákona tím, že v cenové lokalitě „██████████“ provozuje zdroj tepelné energie a rozvodné tepelné zařízení bez licence na výrobu tepelné energie a bez licence na rozvod tepelné energie udělené Úřadem, přičemž ale splňuje podmínky pro podnikání v energetických odvětvích na území České republiky.

S výše uvedeným protokolem a výsledky provedené kontroly byl účastník řízení prokazatelně seznámen, když tento mu byl doručen dne 24. srpna 2017 prostřednictvím datové schránky.

Proti kontrolním zjištěním uvedeným v protokolu o kontrole nepodal účastník řízení žádné námitky.

III. Průběh správního řízení

Správní orgán dne 17. října 2017 převzal do správního spisu kontrolní spis, sp. zn. 07922/2017-ERU, o čemž vyhotovil záznam o vložení do spisu č. j. 10895-2/2017-ERU.

Na základě skutečností vyplývajících z protokolu o kontrole dospěl správní orgán k závěru, že v rámci kontroly došlo k nesprávnému určení právní kvalifikace skutku jakožto porušení ust. § 3 odst. 3 energetického zákona, když jednání účastníka řízení považuje správní orgán za jednání v rozporu s ust. § 9 odst. 1 energetického zákona.

Na základě skutečností zjištěných při provedené kontrole a po vyhodnocení všech uvedených skutečností, zahájil správní orgán podle ust. § 46 správního řádu ve spojení s ust. § 78 zákona o odpovědnosti za přestupky správní řízení z moci úřední. Zahájení správního řízení bylo účastníkovi řízení sděleno oznámením o zahájení správního řízení č. j. 10895-4/2017-ERU ze dne 20. října 2017, doručeným účastníkovi řízení téhož dne, spolu s poučením o právu podat návrhy na doplnění řízení ve smyslu ust. § 36 správního řádu.

Dne 30. října 2017 zaslal správní orgán účastníku řízení vyrozumění o možnosti vyjádřit se a doložit aktuální majetkové poměry, v němž účastníku řízení poskytl lhůtu k případnému vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu.

Účastník řízení dne 2. listopadu 2017 podal správnímu orgánu „Vyrozumění o možnosti vyjádřit se a doložit aktuální majetkové poměry“. Účastník řízení ve svém podání předložil listiny prokazující aktuální majetkové poměry za aktuální účetní období 1-9/2017 a účetní období roku 2016 za celou společnost a zvláště za provozovnu ():

- z výkazu zisku a ztrát vyplývá, že provozní výsledek hospodaření celé společnosti od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2016 byl ve výši Kč, výsledek hospodaření před zdaněním ve výši Kč a dále provozní výsledek hospodaření za období od 1. ledna 2017 do 30. září 2017 byl ve výši Kč a výsledek hospodaření před zdaněním ve výši Kč,
- z výkazu zisku a ztrát týkajícího se pouze provozovny „“ od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2016 vyplývá, že hospodářský výsledek byl ve výši Kč a dále za období od 1. ledna 2017 do 30. září 2017 byl ve výši Kč.

Dne 7. listopadu 2017 bylo správnímu orgánu doručeno „Vyjádření účastníka řízení, č. j. 10895-6/2017-ERU“ z téhož dne. Účastník řízení v daném přípise uznal svá pochybení vůči všem přestupkům, která jsou mu kladena za vinu.

K přestupku dle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona účastník řízení sdělil následující. Jednatelé byli do svých funkcí ustanoveni ke dni 3. února 2017, kdy kontinuálně navázali na práci svých předchůdců. Jelikož účastník řízení v době vzniku jejich funkcí již provozovnu „“ provozoval, neměli tito jednatelé důvod pochybovat

o tom, že je provozovna provozována v souladu s právními předpisy, tj. na základě platné licence. Což bylo ještě utvrzeno tím, že v předmětné provozovně bylo v minulosti provedeno vícero kontrol, kdy poslední byla provedena 18. října 2016 – a nikdy žádné pochybení nebylo odhaleno. Dále účastník řízení uvádí, že valnou část pochybení lze přičíst původnímu odpovědnému zástupci [REDAKCE] a jeho předchůdci, který měl z titulu jím vykonávané funkce soulad výkonu činnosti účastníka řízení na úseku energetiky s energetickým zákonem zajišťovat. Své povinnosti však původní odpovědný zástupce nedostál a na povinnost oznámení změn podmínek pro udělení licence nikoho neupozornil. O předmětném pochybení byl účastník řízení informován až novým odpovědným zástupcem panem [REDAKCE], kdy byly okamžitě podniknuty kroky ke sjednání nápravy. Řízení o udělení licence nebylo ke dni vypracování podání ukončeno.

Dne 9. listopadu 2017 bylo správnímu orgánu doručeno podání z téhož dne (zařazeno do spisu pod č. j. 10895-10/2017-ERU), ve kterém účastník řízení sdělil, že v souvislosti s podáním ze dne 2. listopadu 2017, jehož obsahem byly informace o aktuálních majetkových poměrech účastníka řízení, doplňuje předmětné podání o následující skutečnosti. Vzhledem ke stáří a končící živostnosti technologického zařízení pro výrobu a rozvod tepelné energie bylo rozhodnuto o realizaci nutných investičních akcí probíhajících v roce 2017/2018. Jedná se zejména o již realizované investice [REDAKCE] ve výši [REDAKCE] Kč dle usnesení č. 65/9.6 Rady města Frýdlantu nad Ostravicí ze dne 11. května 2017 a „[REDAKCE]“ ve výši [REDAKCE] Kč dle usnesení č. 67/9.6 Rady města Frýdlantu nad Ostravicí ze dne 7. června 2017. Dále o probíhající investiční akci „[REDAKCE]“ ve výši [REDAKCE] Kč, dle usnesení č. 76/3.1 Rady města Frýdlantu nad Ostravicí ze dne 12. září 2017, která bude ukončena v lednu 2018. Celkové investice vynaložené do rekonstrukcí a oprav technologického zařízení činí [REDAKCE] Kč. Všechna výše uvedená usnesení jsou veřejně dostupná na webových stránkách města Frýdlantu nad Ostravicí.

Nadto účastník řízení uvádí, že vynaložené finanční prostředky do modernizace technologického zařízení pro výrobu a rozvod tepelné energie mají negativní vliv a citelně zatěžují jeho finanční situaci. Z těchto důvodů musel účastník řízení žádat o poskytnutí mimořádné finanční částky ve výši [REDAKCE] Kč mimo základní jmění účastníka řízení.

Dne 15. února 2018 bylo účastníku řízení v souladu s ust. § 148 odst. 1 písm. b) správního řádu, doručeno rozhodnutí v části věci z téhož dne, č. j. 10895-11/2017-ERU, kdy rozhodnutí nabylo právní moci dne 3. března 2018.

Dne 10. května 2018 byly do správního spisu vloženy záznamem o vložení č. j. 10895-12/2017-ERU, kopie rozhodnutí o změně licencí a to Rozhodnutí o změně licence č. 310101737, č. j. 09606-23/2017-ERU, a Rozhodnutí o změně licence č. 320101728, č. j. 09607-21/2017-ERU. Téhož dne bylo účastníku řízení zasláno vyrozumění o možnosti vyjádřit se a doložit aktuální majetkové poměry, v němž účastníku řízení poskytl správní orgán lhůtu k případnému vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu.

Dne 17. května 2018 bylo správnímu orgánu doručeno vyjádření účastníka řízení č. j. 10895-14/2017, ze dne 16. května 2018, kde nad skutečnosti totožné s podáním ze dne 2. listopadu 2017, č. j. 10895-10/2017-ERU účastník řízení sdělil, že má v plánu zahájení „[REDAKCE]“ (provozovna [REDAKCE]), kdy je předmětem této investiční akce instalace nového horkovodního plynového kotle 1 x 4MWt s kondenzačním

ekonomizérem. Investiční náklady jsou odhadovány dle rozpočtu stavby na cca [REDACTED] Kč. Účastník řízení také uvádí, že momentálně eviduje pohledávky za dodávky tepelné energie jednoho z jeho klientů ve výši [REDACTED] Kč. Dále v roce 2019 plánuje investici ve výši [REDACTED] Kč v provozovně [REDACTED] centrum.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a v souladu se zásadou materiální pravdy, která je zakotvena v ust. § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona.

IV. Popis skutkového stavu

Účastník řízení podniká v energetických odvětvích na území města Frýdlant nad Ostravicí a je držitelem licence na výrobu tepelné energie č. 310101737 a licence na rozvod tepelné energie č. 320101728, v obou případech se zahájením výkonu licencované činnosti od 14. února 2002.

Účastník řízení dále podniká na základě uděleného koncesovaného živnostenského oprávnění na „Výrobu tepelné energie a rozvod tepelné energie, nepodléhající licenci realizovaná ze zdrojů tepelné energie s instalovaným výkonem jednoho zdroje nad 50 kW“.

V obci [REDACTED] podniká účastník řízení na základě výše uvedeného koncesovaného oprávnění od roku 2002, jehož součástí je i provozovna s identifikačním číslem [REDACTED] na adrese [REDACTED], [REDACTED], a dále provozovna s identifikačním číslem [REDACTED] na adrese [REDACTED]. V rámci území obce [REDACTED] zabezpečuje účastník řízení dodávku tepelné energie jednotlivým odběratelům v lokalitách „[REDACTED]“, „[REDACTED]“ a „[REDACTED]“.

Z podkladů předložených účastníkem řízení bylo v rámci kontroly Úřadu zjištěno, že účastník řízení v činnostech výroba tepelné energie a rozvod podniká na základě koncesní listiny vydané Městským úřadem Frýdlant nad Ostravicí s předmětem podnikání „Výroba tepelné energie a rozvod tepelné energie, nepodléhající licenci realizovaná za zdrojů tepelné energie s instalovaným výkonem jednoho zdroje nad 50kW“ (vznik oprávnění 15. června 2002). Součástí koncesní listiny je mimo jiné provozovna č. [REDACTED] na adrese [REDACTED], [REDACTED] (která nebyla předmětem kontroly) a dále provozovna č. [REDACTED] na adrese [REDACTED], [REDACTED]. V rámci území [REDACTED] účastník řízení zabezpečuje dodávku tepelné energie jednotlivým odběratelům v lokalitách „[REDACTED]“.

V rámci kontrolního šetření ze dne 14. srpna 2017 bylo dále zjištěno, že provozovna č. [REDACTED] v lokalitě „[REDACTED]“ představuje plynovou kotelnu, která se nachází v nebytovém prostoru bytového domu na výše uvedené adrese. Zdroj tepelné energie je tvořen plynovým teplovodním kondenzačním kotlem VIEMANN Vertomat VSB 72 o tepelném výkonu 720 kW, v. č. [REDACTED], osázený tlakovým hořákem Weishaupt G5/1-D, v. č. [REDACTED] a dvěma plynovými teplovodními kotli Buderus Logano g334 XDZ, každý o jmenovitém tepelném výkonu 90 kW, osázené atmosférickými plynovými hořáky, v. č. [REDACTED] a v. č. [REDACTED]. Celkový tepelný výkon provozovaných zdrojů tedy činí 900

kW. V kotelně je připravována teplá voda pomocí deskového výměníku tepla LPM HK2 40/40, následná akumulace je pak zajišťována v zásobníku TUV ANTIKOR AKV 400 S o objemu 400 l. Nebytový prostor, ve kterém je kotelna umístěna, má účastník řízení v nájmu, a to na základě smlouvy „Smlouva o nájmu nebytových prostor č. [REDAKCE]“, uzavřené s obcí [REDAKCE]. Veškerá technologie použitá k výrobě a rozvodu tepelné energie je ve vlastnictví účastníka řízení.

Na základě kontrolních zjištění, konkrétně z předložených faktur vystavených účastníkem řízení odběratelům je zřejmé, že nejméně od 1. ledna 2016 účastník řízení účtoval 4 odběratelům zálohy za prodej tepelné energie. Vyrobená tepelná energie je dodávána do odběrných míst přímo ze zdroje, a také je distribuována do odběrných míst rozvodným tepelným zařízením (teplovodní potrubí tzv. čtyřtrubka), a to celkem do 9 odběrných míst 4 odběratelům tepelné energie.

Dne 4. září 2017 byla Úřadu doručena žádost účastníka řízení, a to „Žádost o změnu licence pro podnikání v energetických odvětvích pro právnické osoby“, kdy předmětem podnikání je licence č. 320101728 na rozvod tepelné energie s předmětem změny „Přidání provozovny – [REDAKCE], č. p. [REDAKCE]“ [nová vymezená území, pořadové číslo [REDAKCE], název [REDAKCE]]. Rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence č. 320101728 bylo vydáno dne 21. listopadu 2017 pod č. j. 09607-21/2017-ERU a nabylo právní moci dne 9. prosince 2017. Dále byla Úřadu taktéž 4. září 2017 doručena „Žádost o změnu licence pro podnikání v energetických odvětvích pro právnické osoby“, kdy předmětem podnikání je licence č. 310101737 na výrobu tepelné energie s předmětem změny „Přidání provozovny – [REDAKCE], č. p. [REDAKCE]“ [nová vymezená území, pořadové číslo [REDAKCE], název [REDAKCE]]. Rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence č. 310101737 bylo vydáno dne 21. listopadu 2017 pod č. j. 09606-23/2017-ERU a nabylo právní moci dne 9. prosince 2017.

V. Právní hodnocení

Dle ust. článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Dle ust. § 2 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky se v případě, že se zákon změní během páchaní přestupku, použije zákon, který je účinný při dokončení jednání, kterým je přestupek spáchán.

Dle ust. § 2 odst. 4 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky se v případě, že se zákon změní během páchaní u trvajících přestupku, použije se zákon účinný v době, kdy došlo k odstranění protiprávního stavu.

V oznámení o zahájení správního řízení byla užitá právní úprava dle ust. § 91 odst. 1 písm. a) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 30. června 2017. Dne 4. září 2017 podal účastník řízení k Úřadu „Žádost o změnu licence pro podnikání v energetických odvětvích pro právnické osoby“ kdy předmětem podnikání je licence č. 320101728 na rozvod tepelné energie. Dne 21. listopadu 2017 vydal Úřad rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence č. 320101728, pod č. j. 09607-

21/2017-ERU, které nabylo právní moci dne 9. prosince 2017. A dále dne 4. září 2017 „Žádost o změnu licence pro podnikání v energetických odvětvích pro právnické osoby“, kdy předmětem podnikání je licence č. 310101737 na výrobu tepelné energie. Dne 21. listopadu 2017 vydal Úřad rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence č. 310101737, pod č. j. 09606-23/2017-ERU, které nabylo právní moci dne 9. prosince 2017. Den podání žádostí o změnu předmětných licencí považuje správní orgán za den odstranění protiprávního stavu, tj. za dokončení jednání. Dále již tedy byla na tyto dva přestupky aplikována právní úprava dle energetického zákona.

Přestupek podle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona je obecně svou povahou nutno považovat za trvajícím přestupek spočívající v neprodleném neoznámení změn podmínek pro udělení licence nebo změn týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence, nepředložení dokladů či neoznámení nejpozději do 30. dubna Úřadu souhrnných změn svých energetických zařízení za uplynulý kalendářní rok u nově vybudovaných nebo získaných energetických zařízeních na svých vymezených územích nebo nepožádá o změnu rozhodnutí o udělení licence podle § 9 odst. 1 energetického zákona.

Energetický zákon byl po spáchání vytýkaných jednání účastníka řízení novelizován, a to zákonem č. 225/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů a další související zákony, kdy tato novela nabyla účinnosti dne 1. ledna 2018, avšak touto novelizací nedošlo ke změně dotčených ustanovení energetického zákona.

V. I. Obecný právní rámec

Přestupku dle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona se dopustí držitel licence tím, že neoznámí neprodleně změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence, nepředloží o nich doklady nebo neoznámí nejpozději do 30. dubna Úřadu souhrnné změny svých energetických zařízení za uplynulý kalendářní rok u nově vybudovaných nebo získaných energetických zařízení na svých vymezených územích nebo nepožádá o změnu rozhodnutí o udělení licence podle ust. § 9 odst. 1 téhož zákona.

V rámci správního řízení se správní orgán zabýval dvěma přestupky v návaznosti na porušení povinnosti vyplývající z ust. § 9 odst. 1 energetického zákona, z něhož plyne, že držitel licence je povinen neprodleně oznámit Úřadu změny podmínek pro udělení licence podle ust. § 5 a všechny změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence podle ust. § 7, předložit o nich doklady a požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence. Povinnost předložit doklady a požádat o změnu podle předchozí věty se nevztahuje na změny již zapsané v základních registrech a na nová energetická zařízení provozovatele přenosové soustavy, provozovatele přepravní soustavy, provozovatele distribuční soustavy a držitele licence na rozvod tepelné energie, která byla vybudována v rámci území, na nichž je příslušný provozovatel energetického zařízení držitelem odpovídající licence. Provozovatel přenosové soustavy, provozovatel přepravní soustavy, provozovatel distribuční soustavy a držitel licence na rozvod tepelné energie oznámí nejpozději do 30. dubna v rámci regulačních výkazů Úřadu souhrnné změny jím provozovaných energetických zařízení za uplynulý kalendářní rok u nově vybudovaných energetických zařízení, získaných energetických zařízení nebo energetických zařízení, která přestal využívat pro svoji licencovanou činnost, a to včetně odstraněných energetických

zařízení na svých vymezených územích. Úřad na základě změn podle předchozí věty zahájí řízení o změně licence z moci úřední.

Z ust. § 7 vyhlášky č. 8/2016 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, vyplývá, že provozovna se vymezuje údaji, dle kterých je možné jednoznačně určit energetické zařízení, na němž je vykonávána nebo má být vykonávána licencovaná činnost výroby elektřiny, výroby plynu, výroby tepelné energie nebo uskladňování plynu.

Ust. § 3 odst. 3 energetického zákona stanovuje podmínky pro podnikání v energetických odvětvích. Z dikce uvedeného ustanovení vyplývá, že podnikat v energetických odvětvích na území České republiky mohou za podmínek stanovených výše uvedeným zákonem fyzické či právnické osoby pouze na základě Úřadem udělené licence. Licence se nevyžaduje pro obchod, výrobu, distribuci a uskladňování svítiplynu, koksárenského plynu čistého, degazačního a generátorového plynu, bioplynu, propanu, butanu a jejich směsí, pokud se nejedná o distribuci potrubními systémy, k nimž je připojeno více než 50 odběrných míst. Dále není licence vyžadována na výrobu tepelné energie určené pro dobavu konečným spotřebitelům jedním odběrným tepelným zařízením ze zdroje tepelné energie umístěného v témže objektu nebo mimo objekt v případě, že slouží ke stejnému účelu. Licence se neuděluje ani na činnost, kdy zákazník či odběratel poskytuje odebranou elektřinu, plyn nebo tepelnou energii jiné fyzické či právnické osobě prostřednictvím vlastního nebo jím provozovaného odběrného elektrického, plynového nebo tepelného zařízení, přičemž náklady na nákup elektřiny, plynu nebo tepelné energie na tyto osoby pouze rozúčtuje dohodnutým nebo určeným způsobem a nejedná se o podnikání. V případě elektrických zařízení je rozúčtování možné pouze u zařízení do napětí 52 kV včetně.

V. II. Právní posouzení skutků

Správní orgán považuje za nepochybné, že účastník řízení v době spáchání obou skutků byl držitelem licence s předmětem podnikání „výroba tepelné energie“ č. 310101737, kdy den vzniku oprávnění je 14. února 2002, a současně držitelem licence s předmětem podnikání „rozvod tepelné energie“ č. 320101728, kdy je den vzniku oprávnění totožný.

Účastník řízení je právnickou osobou zapsanou v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Ostravě, v oddíle C, vložka 13747.

Správní orgán má na základě předložených dokladů za to, že účastník řízení dosahoval při své činnosti zisku. Účastník řízení dodával v kontrolovaném období v lokalitě „XXXXXXXXXX“ tepelnou energii do celkem 9 odběrných míst 4 odběratelům.

Co se týče samostatného výkonu podnikatelské činnosti, obecná teorie uznává, že samostatná činnost spočívá v tom, že určitá právnická nebo fyzická osoba samostatně rozhoduje o tom, jaké statky nebo služby bude na trhu poskytovat, jakým způsobem a kde bude své produkty vytvářet, s kým bude spolupracovat, jakým způsobem bude provoz financován, jaká bude právní forma podnikání, jakým způsobem se budou tvořit ceny nebo jakého zisku se má dosahovat. Vzhledem k tomu, že účastník řízení byl tím subjektem, který určoval náplň své činnosti, určoval také, s kým bude spolupracovat (resp. komu bude dodávat tepelnou energii) a zároveň měl možnost určovat zisk z této činnosti, zcela jistě prováděl samostatnou činnost ve smyslu výše uvedené definice podnikání, resp. podnikatele. Správní orgán prokázal, že účastník řízení zajišťoval vlastním jménem a na vlastní

odpovědnost výrobu i rozvod tepelné energie z provozovaných zdrojů tepelné energie do celkem 9 odběrných míst, kdy jednotlivým 4 odběratelům dodávku tepelné energie vyúčtoval.

Vzhledem ke skutečnosti, že účastník řízení vyráběl a dodával tepelnou energii do uvedených odběrných míst nepřetržitě nejpozději od dne vystavení faktury za období od 1. ledna 2016, má správní orgán za prokázané, že činnost účastníka řízení taktéž naplňuje znaky soustavné činnosti.

Zákonodárce navíc v ust. § 3 odst. 1 energetického zákona specifikoval, že předmětem podnikání v energetických odvětvích je výroba elektřiny, přenos elektřiny, distribuce elektřiny a obchod s elektřinou, činnosti operátora trhu, výroba plynu, přeprava plynu, distribuce plynu, uskladňování plynu a obchod s plynem a výroba tepelné energie a rozvod tepelné energie. Správní orgán proto konstatuje, že činnost účastníka řízení spočívající ve výrobě a rozvodu tepelné energie lze bezpochyby považovat za podnikání v energetických odvětvích ve smyslu uvedeného ustanovení. Ve prospěch této skutečnosti svědčí i fakt, že si účastník řízení pro tuto činnost opatřil koncesi, na základě které v oboru teplárenství podnikal.

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda Úřad, jakožto správní orgán pro výkon regulace v energetice rozhodující o udělení licence dle ust. § 17 energetického zákona, udělil účastníku řízení licenci pro výrobu tepelné energie a rozvod tepelné energie.

Bylo přitom zjištěno, že účastník řízení je držitelem licence s předmětem podnikání „výroba tepelné energie“ č. 310101737, kdy den vzniku oprávnění je 14. února 2002, a současně držitelem licence s předmětem podnikání „rozvod tepelné energie“ č. 320101728, kdy den vzniku oprávnění je totožný.

Účastník řízení dále podniká od roku 2002 na základě koncesovaného živnostenského oprávnění „Výroba tepelné energie a rozvod tepelné energie, nepodléhající licenci realizovaná ze zdrojů tepelné energie s instalovaným výkonem jednoho zdroje nad 50 kW“. Součástí tohoto oprávnění byla také provozovna s identifikačním číslem [REDAKCE] na adrese [REDAKCE]

Energetický zákon dále stanovuje dvě výjimky z pravidla, že fyzické či právnické osoby mohou podnikat v energetických odvětvích na území České republiky za podmínek stanovených energetickým zákonem na základě udělené licence.

První výjimkou, kdy je subjekt oprávněn podnikat v energetických odvětvích i bez udělené licence, je dle ust. § 3 odst. 4 písm. a) energetického zákona obchod, výroba, distribuce a uskladňování koksárenského plynu čistého, degazačního a generátorového plynu, biometanu, propanu, butanu a jejich směsí, pokud se nejedná o distribuci potrubními systémy, k nimž je připojeno více než 50 odběrných míst. Tato výjimka se však na činnost účastníka řízení nevztahuje, neboť účastník řízení vyráběl a dodával tepelnou energii.

Druhou výjimkou dle ust. § 3 odst. 4 písm. b) energetického zákona se správní orgán dále zabývá při hodnocení skutku účastníka řízení níže v odůvodnění tohoto rozhodnutí.

Ve vztahu k udělení licenci na výrobu tepelné energie č. 310101737 správní orgán konstatuje, že provozovna „[REDAKCE]“ byla provozována na základě koncesovaného

Účastník řízení tedy i tímto svým jednáním ve vztahu k licenci na rozvod tepelné energie č. 320101728 naplnil skutkovou podstatu přestupku podle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona.

V. III. Vypořádání dalších námitek účastníka řízení

Správní orgán nad vše výše uvedené považuje za nezbytné vypořádat se také s námitkami účastníka řízení, které vznesl v rámci kontroly či správního řízení a které dosud nebyly v tomto rozhodnutí vypořádány.

Účastník řízení k přestupku dle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona namítal, že stávající jednatelé byli do svých funkcí ustanoveni ke dni 3. února 2017 a kontinuálně navázali na práci svých předchůdců. Jelikož již v této době byla provozovna [REDAKCE] v provozu, neměli žádné důvody pochybovat o tom, že se tato provozovna provozuje v souladu s právními předpisy. Dále účastník řízení sdělil, že již podal Úřadu žádost o změnu předmětných licencí, a to dne 4. září 2017, kdy tato řízení zatím nebyla pravomocně skončena.

K těmto námitkám Úřad sděluje, že s přijetím jednatelské funkce má jednatel povinnost seznámit se veškerými podklady a fungováním společnosti. Ke sdělení, že již účastník řízení zjednal nápravu protiprávního stavu, správní orgán přihlédl k jako polehčující okolnosti při stanovení výše pokuty.

V. IV. Formální a materiální stránka přestupků

S ohledem na vše výše uvedené má správní orgán za to, že účastník řízení svým jednáním, kdy ve vztahu k licenci na výrobu tepelné energie neprodleně neoznámil změny podmínek pro udělení licence podle ust. § 5 energetického zákona a ve vztahu k licenci na rozvod tepelné energie nejpozději dne do 30. dubna neoznámil v rámci regulačních výkazů Úřadu souhrnné změny jím provozovaných energetických zařízení, čímž naplnil formální znaky 2 přestupků dle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona. Správní orgán se nicméně musel zabývat také materiální stránkou uvedených přestupků.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu (nyní přestupku). Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot.

Při posouzení materiální stránky přestupku je třeba obecně vycházet zejména ze skutečnosti, že každá skutková podstata přestupku implicitně zakotvuje obecnou míru společenské škodlivosti nežádoucího jednání. V opačném případě by ostatně zákonodárce porušení právních norem nesankcionoval jako přestupek.

V daném případě, kdy účastník řízení podnikal v energetickém odvětví výroba a rozvod tepelné energie v rozporu s ust. § 9 odst. 1 energetického zákona ve vztahu k licenci na výrobu tepelné energie v období nejméně od 2. ledna 2016 do 3. září 2017, a ve vztahu k licenci na rozvod tepelné energie v období nejméně od 1. května 2017 do 3. září 2017, došlo k naplnění materiální stránky uvedených přestupků, neboť byl narušen zájem společnosti na regulaci energetického odvětví, zejména s ohledem na časový odstup mezi provedenými změnami a podáním žádostí o změnu licencí pro podnikání v energetických odvětvích pro právnické osoby. Jednáním účastníka řízení došlo k situaci, kdy naplnil zákonné podmínky pro povinnost požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence, čímž mělo dojít při splnění dalších zákonných podmínek ke změně rozhodnutí o udělení licence.

Na účastníka řízení se tak nevztahovaly, ve vztahu k dotčené provozovně a vymezenému území povinnosti, jež plynou ze zákona každému držiteli licence a které jsou stanoveny přísněji, než v případě podnikání na základě pouhého živnostenského oprávnění, tj. např. povinnosti uvedené v ust. § 11, ust. § 76 či ust. § 78 odst. 1 energetického zákona. Stejně tak má Úřad omezenější pravomoci, co se týče výkonu dozoru podle energetického zákona, a hrozí tak zneužití libovůle účastníka řízení, což může vést k poškozování zákazníků. Je tedy nesporné, že tato protiprávní jednání účastníka řízení mají pro energetický trh přinejmenším potencionální negativní následky.

Výše uvedené tedy poukazuje na existenci konkrétní společenské škodlivosti jednání účastníka řízení, kdy tyto společenské škodlivosti dle správního orgánu dosahují takové míry intenzity, která odůvodňuje závěr o naplnění materiální stránky u 2 přestupků dle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona (společenská škodlivost u výše uvedených jednání účastníka řízení je vyšší než nepatrná).

V. V. Odpovědnost za přestupky

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ust. § 21 zákona o odpovědnosti za přestupky, tedy zda účastník řízení za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů shromážděných v rámci správního řízení existence takových objektivních okolností nevyplývá ve vztahu k žádnému vytýkaným přestupkům.

Lze uzavřít, že účastník řízení se dopustil spáchání 2 přestupků dle ust. § 91 odst. 1 písm. b) téhož zákona, za které je odpovědný.

VI. Uložení správního trestu

Ve správním řízení bylo prokázáno, že se účastník řízení dopustil spáchání 2 přestupků dle ust. § 91 odst. 1 písm. b) téhož zákona, za které Úřad ukládá pokutu. Takové jednání právní teorie označuje za souběh přestupků, který je definován jako případ, kdy stejný pachatel spáchal dva nebo více přestupků dříve, než byl za některý z nich pravomocně potrestán. V tomto případě se jednalo o vícečinný souběh stejnorodý, kdy se pachatel více, tj. dvěma skutky dopustil naplnění jedné skutkové podstaty.

Dle ust. § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest

podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější.

Správní orgán proto přistoupil k vyhodnocení, který ze 2 vytýkaných přestupků je nejpřísněji trestný, příp. jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, který z vytýkaných přestupků je závažnější.

Ve vztahu k vyhodnocení závažnosti, resp. nejzávažnějšího ze dvou posuzovaných přestupků, je pak třeba uvést, že horní hranice sazby pokuty za přestupek dle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, je dle ust. § 91 odst. 14 písm. c) energetického zákona až do výše 15 000 000 Kč.

Co se týče závažnosti jednotlivých přestupků, shledává správní orgán jako závažnější přestupek dle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, specifikovaný ve výroku I. A. tohoto rozhodnutí, kterého se účastník řízení dopustil tím, že v rozporu s ust. § 9 odst. 1 energetického zákona jako držitel licence na výrobu tepelné energie č. 310101737 v období od 2. ledna 2016 do 3. září 2017 neoznámil změny podmínek pro udělení licence, ačkoliv nejpozději dne 1. ledna 2016 rozšířil počet provozoven o provozovnu č. [REDAKCE] a ve výkonu licencované činnosti v provozovně [REDAKCE], pokračoval nejpozději do 3. září 2017, když dne 4. září 2017 podal k Úřadu žádost o změnu licence. Licence na rozvod tepelné energie č. 320101728 v rámci konkrétní činnosti účastníka řízení pouze navazuje na podnikání ve formě výroby tepelné energie.

Správní orgán tedy přistoupil k uložení správního trestu podle ustanovení vztahujícího se na tento (nejzávažnější) přestupek, tzn. k uložení správního trestu dle ust. § 91 odst. 14 písm. c) energetického zákona.

Dle ust. § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky lze za přestupek, resp. správní delikt, uložit správní trest ve formě (i) napomenutí, (ii) pokuty, (iii) zákazu činnosti, (iv) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty či (v) zveřejnění rozhodnutí o přestupku.

Jelikož energetický zákon neumožňuje ve smyslu ust. § 47 odst. 2 a ust. § 50 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky uložit pachateli správní trest ve formě zákazu činnosti či zveřejnění rozhodnutí o přestupku a ani z povahy provedení vytýkaného skutku účastníka řízení tomuto nelze uložit propadnutí věci nebo náhradní hodnoty ve smyslu ust. § 48 a § 49 zákona o odpovědnosti za přestupky, přichází co do druhu správního trestu ukládaného účastníkovi řízení pouze napomenutí či pokuta.

Správní orgán má za to, že správní trest ve formě napomenutí není v oblasti dozoru Úřadu ve vztahu ke spáchanému přestupku příležitý, zejm. s ohledem na jeho povahu ve smyslu ust. § 37 písm. a) a ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Správní orgán proto s ohledem na výše uvedené vyhodnotil jako zákonné, vhodné a účelné v daném případě uložit správní trest ve formě pokuty.

Při stanovení konkrétní výše pokuty je správní orgán povinen přihlídnout ke všem zjištěným skutečnostem zjištěným ve správním řízení. Zejména přihlédl ve smyslu ust. § 37 písm. a), c) a g) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti

přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti účastníka řízení. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Vzhledem k výše uvedenému správní orgán nejprve posuzoval otázku povahy a závažnosti přestupku ve smyslu ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky.

V ust. § 9 odst. 1 věta první energetického zákona mimo jiné uvádí, že držitel licence je povinen Úřadu neprodleně oznámit změny podmínek pro udělení licence podle § 5, vztahující se na povinnost držitele licence na výrobu tepelné a energie. Oproti tomu ust. § 9 odst. 1 věta třetí mimo jiné uvádí, že držitel licence na rozvod tepelné energie oznámí nejpozději do 30. dubna v rámci regulačních výkazů Úřadu souhrnné změny jím provozovaných energetických zařízení za uplynulý kalendářní rok u nově vybudovaných energetických zařízení. Správní orgán ke skutečnosti, že účastník řízení neoznámil nejpozději do 30. dubna Úřadu souhrnné změny svých energetických zařízení za uplynulý kalendářní rok u nově vybudovaných nebo získaných energetických zařízení a zahájil výkon licencované činnosti před nabytím právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence, při stanovení výše pokuty nepřihlížel jako k přitěžující okolnosti, a to především z důvodu zachování zásady zákazu dvojího přičítání.

Správní orgán dále posuzoval význam a rozsah následku přestupků ve smyslu ust. § 38 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky, kdy je nutné konstatovat, že účastník řízení v době spáchání přestupků již byl držitelem licence na výrobu tepelné energie a obecně se na něj již povinnosti držitele licence stanovené energetickým zákonem vztahovaly. Co do významu a následků tedy správní orgán hodnotí porušení ust. § 9 odst. 1 energetického zákona jako méně závažné, než podnikání v energetických odvětvích bez licence, tj. v rozporu s ust. § 3 odst. 3 energetického zákona. Správní orgán nižší závažnost přestupku odvozuje od skutečnosti, že odběratelům účastníka řízení nevznikla jeho protiprávním jednáním žádná škoda, což správní orgán hodnotí jako výrazně polehčující okolnost.

Správní orgán také posuzoval otázku způsobu spáchání přestupku ve smyslu ust. § 38 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky. Z průběhu správního řízení a zejména pak na základě vyjádření účastníka řízení lze konstatovat, že účastník řízení vykonával licencovanou činnost v rozporu s ust. § 9 odst. 1 energetického zákona z důvodu změny právních nástupců, kdy správnímu orgánu z průběhu správního řízení nevyplývalo, že by takto účastník řízení činil úmyslně. Ačkoliv není správní orgán povinen zabývat se a posuzovat subjektivní stránku věci, je nutno přihlídnout ke skutečnosti, že úmyslem účastníka řízení nespíše nebylo porušit zákon, k čemuž však v konečném důsledku přesto došlo. Správní orgán tak tuto skutečnost hodnotil jako polehčující.

Správní orgán se zabýval také zjištěnou délkou doby, po kterou trvalo protiprávní jednání, ve smyslu ust. § 38 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky. Dobu, po kterou účastník řízení prokazatelně podnikal v energetickém odvětví v rozporu s ust. § 9 odst. 1 energetického zákona, (tj. období od 1. ledna 2016 do 3. září 2017, tzn. 612 dnů) však správní orgán jako přitěžující okolnost nehodnotí, neboť od délky protiprávního jednání odvozuje naplnění materiální stránky přestupku. Správní orgán, ale jako polehčující okolnost ve smyslu ust. § 39 zákona o odpovědnosti za přestupky skutečnost, že účastník řízení již před zahájením správního řízení podnikl kroky k odstranění protiprávního stavu, když podal žádost o změnu licence, o které již Úřad rozhodl rozhodnutím o změně rozhodnutí o udělení licence č. 310101737 ze dne 21. listopadu 2017 pod č. j. 09606-23/2017-ERU, které nabylo právní moci dne 9. prosince 2017.

Při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníka řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností. V tomto případě je třeba zohlednit, že účastník řízení není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti Úřadu. Lze tak říct, že účastník řízení porušil právní předpis ve věcné působnosti Úřadu poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako výrazně polehčující okolnost.

Jako k přitěžující okolnosti správní orgán přihlédl ve smyslu ust. § 40 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky ke skutečnosti, že se účastník řízení dopustil vytykaného přestupku v souběhu s dalším přestupkem.

Ve smyslu ust. § 39 a ust. § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky již správnímu orgánu nejsou v posuzované věci žádné další polehčující či přitěžující okolnosti známy.

Co se týče osoby pachatele přestupku, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí.

Správní orgán se tedy také zabýval otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů předložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Účastník řízení v rámci svého podání ze dne 1. listopadu 2017 předložil správnímu orgánu listiny prokazující aktuální majetkové poměry za aktuální účetní období 1-9/2017 a účetní období roku 2016 jednak za celou společnost a dále za provozovnu [REDAKCE]:

- z výkazu zisku a ztrát vyplývá, že provozní výsledek hospodaření celé společnosti od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2016 byl ve výši [REDAKCE] Kč, výsledek hospodaření před zdaněním ve výši [REDAKCE] Kč a dále provozní výsledek hospodaření za období od 1. ledna 2017 do 30. září 2017 byl ve výši [REDAKCE] Kč a výsledek hospodaření před zdaněním ve výši [REDAKCE] Kč,
- z výkazu zisku a ztrát týkajícího se pouze provozovny „[REDAKCE]“ od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2016 vyplývá, že hospodářský výsledek byl ve výši [REDAKCE] Kč a dále za období od 1. ledna 2017 do 30. září 2017 byl ve výši [REDAKCE] Kč.

Dle judikatury českých soudů musí konkrétní forma postihu a jeho výše působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké přísluší účastníku řízení, zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře pachatele, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by však byl

pro něj likvidačním. To znamená, že uložená pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobila plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro daného rušitele, že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí. Pokuta musí tedy mít pro pachatele odstrašující účinek, aby se obával možné sankce a nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jeho strany.

Likvidační pokuta ve vztahu k podnikajícím osobám je dle judikatury taková, která je způsobila pachateli sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží. O zjevně nepřiměřenou výši sankce nejde v případě, kdy pokuta byla uložena těsně nad spodní hranicí zákonného rozmezí. Rovněž je nutno přihlídnout k tomu, že majetkové poměry pachatele nejsou jediným kritériem pro stanovení výše pokuty, nicméně sankce by neměla být vzhledem ke svému účelu nepřiměřená.

S ohledem na výše uvedené údaje má správní orgán za to, že uložená pokuta nemůže být považována za finanční ohrožení podnikání či existence účastníka řízení, a nemá tedy likvidační charakter.

Po zvážení všech skutkových okolností případu (tedy i skutečností svědčících ve prospěch i v neprospěch účastníka řízení), jakož i po zvážení všech polehčujících a přitěžujících okolností a majetkových poměrů účastníka řízení a s ohledem na zásadu absorpce stanovil správní orgán účastníkovi řízení úhrnnou pokutu ve výši, jež je uvedena ve výroku II. tohoto rozhodnutí, tj. u spodní hranice zákonné sazby. Správní orgán má za to, že pokuta ve stanovené výši naplňuje jak funkci preventivní, tak funkci odstrašující.

Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetického zákona. Nadto správní orgán poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

S odkazem na ust. § 46 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky je uložená pokuta splatná do 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí nabylo právní moci.

VII. Náklady řízení

S ohledem na skutečnost, že účastníku řízení byla povinnost úhrady nákladů řízení dle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 79 odst. 5 správního řádu uložena rozhodnutím v části věci dle § 148 odst. 1 písm. b) správního řádu, č. j. 10895-11/2017-ERU ze dne 15. února 2018, jež nabylo právní moci dne 3. března 2018, není již tato povinnost účastníku opětovně ukládána a to v souladu s ust. § 79 odst. 2 správního řádu, jež stanoví, že rozhodnutí ve věci nákladů řízení může být ve výrokové části jiného rozhodnutí nebo může být vydáno samostatně.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k Radě Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Mgr. Lenka Ferenz, v. r.
oprávněná úřední osoba
oddělení sankčních řízení Ostrava